

Vážení spoluobčania!

Komunálne služby mesta Galanty chcú Vám slúžiť čo najlepšie a najrýchlejšie. Pritom sa snažia svoje služby stále zlepšovať. Naše služby Vám spríjemňujú domáce prostredie a všestranne Vám pomáhajú.

V ČOM VÁM POMÁHAME?

Opravujeme rôzne druhy elektrospotrebičov (chladničky, elektrické sporáky a trúby, žehličky, vysávače prachu atď.).

Inštalujeme elektrické vedenie v domácnostiach. Odborne opravujeme televízory a rozhlasové prijímače.

Montujeme nové zámky, vykonávame zámočnícku údržbu, vyhotovujeme vstupné brány, dvere a drôtené ohrady.

Vykonávame všetky klampiarske práce.

Opravujeme autá, motocykle a bicykle.

Maľujeme byty a vykonávame natieračské práce.

Vykonávame sklenárske práce (aj ambulantne), rámuje obrazy.

Vykonávame stolárske práce a údržbu.

Vykonávame knihárske práce.

Opravujeme kachle, sporáky (šamotujeme).

Máme kvetinovú sieň, Svadobku, predaj kvetín, požičiavame vybavenie, potrebné k svadobným hostinám.

KOMUNÁLNE SLUŽBY

mesta

GALANTY

Farskon Bal Galanta **50 rokov GALANTSKEHO ŠPORTU**

A GALÁNTAI SPORT 50 esztendeje

KOMUNÁLNE SLUŽBY

MESTA GALANTY

PROGRAM

dvojdňových jubilejných osláv
v Galante

Sobota, 23. septembra 1961

Od 14. hod. na štadióne Slovana NV
Galanta

dorastenecké futbalové zápasy,
atletické preteky,
Športové hry mládeže.

O 19. hod v Kultúrnom dome
v Galante

SLÁVNOSTNÁ AKADÉMIA,

na ktorej vyzrebujú hlavné ceny veľ-
kého letného kvízu Csehszlovákiai
Sportu.

Zábavný program — Hudba — Spev —
Tanec — Kvíz

Lístky možno zakúpiť v Komunálnej
čistiarni.

Nedeľa, 24. septembra 1961

Na štadióne Slovana NV Galanta:

13.30 hod.: futbalový zápas A a B
jedenástky Galantského okresu.

15.30 hod.:

medzinárodný futbalový zápas

GALANTA—GYÓR

V prestávkach medzi futbalovými zá-
pasmi atletické vložky.

Lístky sú v predpredaji v Komunálnej
čistiarni.

A GALÁNTAI

kétnapos jubiláris ünnep
műsora

Szombat, 1961. szeptember 23-án:

A Slovan NV Galánta stadionjában 14
órai kezdettel ifjúsági labdarúgó-
mérkőzések,
atlétikai versenyek és
az Ifjúsági Sportjátékok versenyei.

A Galántai Kultúrházban, 19 órai kez-
dettel

ÜNNEPI AKADÉMIA,

melyen a „Csehszlovákiai Sport“ nagy
nyári kvízének a fődíjnyerőit sor-
solják ki.

Vidám műsor — Zene — Ének
Tánc — Kvíz

Jegyek a Közüzem ruhatisztító-gyűj-
tőhely boltjában kaphatók

Vasárnap, 1961. szeptember 24-én:

A Slovan NV Galánta stadionjában:

13.30 órakor:

A galántai járás „A“ és „B“ váloga-
tott labdarúgó-csapatának a mérkő-
zése

15.30 órakor:

GALANTA — GYÓR

nemzetközi labdarúgó-mérkőzés
A labdarúgó-mérkőzések szüneteiben
atlétikai betétszámok

Belépőjegyek elővételben a Közüzem
ruhatisztító-gyűjtőhely boltjában kap-
hatók

50 ROKOV GALANTSKÉHO ŠPORTU

Vydal TJ Slovan NV Galanta. Redigoval Štefan Federmayer. Vytlačili Polygra-
fické závody, závod 02, Bratislava. K-12*10522

Cena Kčs 1,—

PRVÝ ÚTOK

po zápase

HOTEL TATRA

Galanta

Poskytuje:

občerstvenie,
chutné jedlá
a pobavenie.

PÄTDESIAT ROKOV FUTBALU V GALANTE

A GALÁNTAI LABDARÚGÁS ÖTVEN ESZTENDEJE

PÄTDESIATROČNÉ JUBILEUM, päťdesiate výročie svojho trvania oslavuje tejto jesene futbal v Galante. Od založenia prvého futbalového klubu v Galante prešlo päťdesiat rokov, bohatých na domáce i svetové udalosti. Dve zhubné svetové vojny, ktoré stáli milióny ľudských životov, spôsobili nesmierne škody i na poli kultúry, telesnej výchovy a športu. Ani Galanta nezostala výnimkou. V posledných týždňoch druhej svetovej vojny bolo zničené športové ihrisko i ostatné športové zariadenia. No za krátky — priam nepredstaviteľne krátky čas po oslobodení dobrovoľnými brigádami obnovili galantskí občania športové ihrisko a znova sa mohol začať pestovať najobľúbenejší šport: futbal. Po zjednotení našej telovýchovy, vďaka pomoci našej strany a vlády, dožili sa nevidaného rozkvetu i galantský futbal a telesná výchova. O podobnom rozkvetu športovci a priatelia športu predtým nemohli ani snívať. No prv ako vás zoznámime s dejinami futbalu v Galante a s jeho vývojom, bude vari na mieste, aby sme vám porozprávali, odkiaľ sa dostal k nám futbal — základ ostatných športových odvetví — ako si získal u nás obľubu a stal sa najmasovejším a najobľúbenejším športom.

PODĽA ŠPORTOVÝCH HISTORIKOV základy viacerých športových odvetví, medzi nimi i futbalu, treba hľadať v dávnomveku. Futbal sa začal hrať súčasne so zhotovením prvej lopty. Je dokázané, že starí Egypťania poznali loptu už pred piatimi alebo šiestimi tisícimi rokmi. V hrobe jedného faraóna sa našla okrem iného i lopta. O tom, či sa do lopty aj kopalo, však doklady nie sú. Je však známe — dochovali sa o tom i záznamy — že v Číne sa už pred dve alebo tritisíc rokmi pestovala hra podobná futbalu. Táto hra bola známa pod menom „čuču“ (kopacia lopta). „Ču“ znamená kožený

FÉLÉVSZÁZADOS JUBILEUMÁT, megalapításának ötvenéves évfordulóját ünnepli ez év őszén a galántai labdarúgás. Ötven esztendő, történésekben és eseményekben gazdag félévszázad telt el az első galántai labdarúgó-egyesület megalapítása óta. A két pusztító, emberéleket kioltó és kultúrát megsemmisítő világhégés tüze mérhetetlen károkat okozott a testnevelésnek és a sportnak is. És így volt ez Galántán is. A második világháború utolsó heteiben a sportpálya és az ahhoz tartozó létesítmények megsemmisültek, tönkrementek és a felszerelés is elpusztult. A felszabadulás után azonban — szinte hihetetlenül rövid idő alatt — társadalmi munkával rendbehozták a sportpályát és ismét megkezdőthetett a legkedveltebb sportág a labdarúgás üzése. Testnevelésünk egyesítése után, pártunk és kormányunk segítségével révén soha sem remélt támogatásban részesült a galántai labdarúgás és egyben a testnevelés is. Olyan fejlődésnek indulhatott Galántán is a labdarúgás, melyről a sportolók és a szurkolók soha még álmodtak sem mertek volna gondolni. No, de mielőtt a galántai labdarúgás történetére, annak fejlődésére és ismertetésére térünk rá, nem lesz érdektelen, ha röviden elmondjuk olvasóinknak azt is, hogy honnan került hozzánk a labdarúgás — a további sportágak alapja —, hogyan honosodott az meg hazánkban és hogyan vált az a legtoimegesebb és a legkedveltebb sportággá.

A SPORTTÖRTÉNÉSZEK SZERINT, több sportág, így a labdarúgás eredetét is a távoli ókorban kell keresni. A labdarúgás akkor kezdődött, amikor az első labda elkészült. Bizonyos, hogy a régi egyiptomiaknak öt-hatezer évvel ezelőtt már volt labdájuk. Az egyik faraósírban, több más tárggyal együtt labdát is találtak. Arról viszont nincsenek ada-

loptu alebo loptu z látky. Z presne určenej vzdialenosti sa strieľalo do cieľa: do otvoru o priemere 30—40 cm, vyrezaného do hodvábnej látky, ktorá bola vystretá medzi dva stĺpy.

I Gréci, známi vysokým stupňom svojej telesnej výchovy, „futbalovali“. Pri hre „episkuros“ boli už aj rozhodcovia. Aj Rimania poznali obľúbenú hru s loptou, ktorá bola známa pod menom „harpastum“. Táto hra bola taká populárna, že loptu si brávali vojaci i na bojisko a v prestávkach medzi bojom hrali, zbierali sily do ďalších zápasov.

Podľa Talianov sa v Taliansku neprestal hrať futbal ani po zániku rímskej ríše. Je známe, že sa hral napríklad vo Florencii. Podľa knihy Antonia Scania z roku 1555 od konca XV. storočia v čase karnevalu na námestí Santa Croce, ale aj na iných miestach, šľachta hrávala túto obľúbenú hru, čo dosvedčujú i dávne rytiny a obrazy. Francúzi tvrdia, že u nich udomácnili futbal ešte pred dvestisíc rokmi Rimania, ale to isté tvrdia aj Angličania, Nemci, Španieli i ďalšie národy. No nikde sa nestal futbal takým populárnym ako v Anglicku, kde bol vždy obľúbeným ľudovým športom. Podľa starých, ale nekontrolovateľných údajov sa prvý zápas Anglicko—Škótsko hral v IX. storočí neďaleko Kildear Castle. Angličania údajne vyhrali 3:2.

PRVÝM PÍSOBNÝM DOKLADOM o futbale je nariadenie londýnskeho primátora z roku 1314. Primátor Nicholas Farndon týmto nariadením zakazoval občanom Londýna rušiť verejný pokoj rozličnými hrami, medzi nimi aj futbalom. Túto „nebezpečnú“ hru zakázali v priebehu ďalších storočí ešte veľa ráz. To svedčí iba o jej obľube. Je veľa dokladov o futbalových zápasoch medzi susednými mestami. Z XV. storočia sú už doklady o regulérnom ihrisku. V roku 1577 sa prvý raz objavuje slovo goal ako označenie dosiahnutého výsledku. Prvý pokus o jednotné pravidlá futbalovej hry sa urobil v r. 1864 v Cambridge.

Ako sa rozšíril futbal po celom svete? Mnohí si kladú túto otázku, keď sa spomína obľuba futbalu. Málokto vie, že po Anglicku vznikol prvý futbalový sväz v Austrálii. Bolo to v roku 1888. Pod vplyvom Anglicka sa futbal rozšíril i na európsky kontinent. V roku 1889 vznikol

futbalový sväz v Holandsku a toho istého roku aj v Dánsku.

Futbal si získal rýchle popularnosť aj v ostatných európskych krajinách, záujem obecnstva bol čoraz väčší. Usporiadávanie zápasov sa stalo čoraz výnosnejším a hráčom začali platiť. Toto „amatérstvo“ vytvorilo napokon v anglickom futbale neudržateľné pomery a viacero klubov sa začalo dožadovať zavedenia otvoreného profesionalizmu, čo anglický futbalový sväz v roku 1885 aj schválil.

Triumfálnu cestu koženey lopty nemožno začiatkom nášho storočia už nič ohroziť. 21. máj 1904 je významným dňom v dejinách futbalu. Toho dňa založili v Paríži medzinárodný futbalový sväz, Federation Internationale de Football Association, v skratke FIFA, ktorý mal pri založení sedem členských štátov.

TRIUMFÁLNA CESTA futbalu po európskom kontinente nezostala bez vplyvu ani na športový život vtedajšej Rakúsko-uhorskej monarchie. V posledných desaťročiach XIX. storočia, keď futbal bol už všeobecne rozšírený v susedných štátoch, prebiehal u nás proces, v ktorom napokon zvíťazili športy na voľnom priestranstve nad dovtedajším systémom telocviku. I to podporilo udomácnenie nového športového odvetvia, futbalu.

Začiatkom nášho storočia bolo už veľa futbalových klubov, ale väčšinou hrávali iba takzvané priateľské zápasy. Po prvej svetovej vojne bol založený v Československej republike Československý futbalový sväz, ktorý mal niekoľko sekcií (maďarskú, nemeckú, židovskú). Založenie sväzu, pravidelné majstrovské zápasy, zostavenie národného mužstva a medzinárodné zápasy klubových mužstiev prispeli k ďalšiemu rozvoju nášho futbalu. Tento rozvoj zastavila hrozba a potom vypuknutie druhej svetovej vojny. V Čechách, ktoré obsadili fašisti, futbal skoro zanikol. V takzvanom slovenskom štáte boli robotnícke kluby prenasledované. Ani v kluboch, ani vo vybranom mužstve nebola možnosť na vytvorenie jednotného, spolahlivého systému hry, na výchovu hráčov, ktorí by boli záručí kvalitatívny a trvalý rozvoj futbalu. Ani v obsadených juhoslovenských okresoch nemožno hovoriť o jednotnom rozvoji, lebo v Horthyho režime sa vedenie športu tiež dostalo do rúk pravicových poli-

zonytja, hogy a nagy népszerűségű örvendő labdajáték gyökeret vert. szomszédos városok egymás elleni küdelmeiről sok feljegyzés tanúsodik. XV. században már kimért és kijelölt játéktérrel is történik említés. 1577-ben kelt írásműben szerepel először a g szó, mint az elért eredmény jelölése. 1846-ban, kísérelték meg először az eg séges játékszabály megalkotását Cambridgeban.

Hogyan terjedt el a labdarúgás egész világon?

Sokan teszik fel ezt a kérdést, ha labdarúgás elterjedéséről beszélnek. K vesen gondolnák, hogy az angol szige országiak után Ausztrália volt az első amely szövetséget alakított. Ez 1888-b történt. Angol hatásra az európai kontinensre is bevonult a labdarúgás: 1888-ben a hollandok alakították meg szövetségüket, majd ugyanebben az évben dánok is megalapították szövetségüket.

A labdarúgás egyre népszerűbbé vált többi európai országban is és a közérdek egyre jobban érdeklődött a mérkőzések iránt. Így a mérkőzésrendez mind jövedelmezőbbé vált, ami végső fokon a játékosok titkos díjazásához vezetett. Az álamatörtség végül is tarthatatlan helyzetet teremtett az angol futball sportban és több klub követelni kezdte a nyílt profizionizmus bevezetését, amelyet az angol szövetség 1885-ben is fogadott.

A „börlabda“ diadalmas útját az 1900-as években már semmi sem tudta megakadályozni. 1904. május 21-ke neveztes nap a labdarúgás történetében. Ekor alakult meg Párizsban a nemzetközi szövetség, a Federation Internationale de Football Association, röviden a FIFA, melynek megalakulásakor hét tagállam volt.

A LABDARÚGÓSPORT térhódít az európai kontinensen nem maradt háttal nélkül az akkori Osztrák-Magyar Monarchia sportéletére sem. A XIX. század utolsó évtizedében, amikor a labdarúgás már ismerték a szomszéd államokban és nálunk is erjedőben volt az a folyamat, amely a szabattéri sportokat diadalra vitte a régi torna-rendszerrel szemben. Ez is elősegítette az sportág; a labdarúgás honfoglalását.

Az 1900-as években már nagyon s

tikov, i tam bola nemilosrdná perzekúcia. Robotnícke kluby boli rozpustené, tak isto židovské kluby. O rozvoji slovenských, ale ani maďarských klubov nebolo možné ani hovoriť.

PO OSLOBODENÍ obnovil svoju činnosť Československý futbalový zväz, boli vypísané nové majstrovstvá, začal sa nový, zdravý rozvoj. Po viacerých reorganizáciách bol v decembri 1953 položený základ definitívneho rozvoja. Bol ustanovený ČSTV a nielen futbal, ale celá naša telesná výchova dostala také možnosti rozvoja, ako nikdy predtým. Naše ľudovodemokratické zriadenie poskytlo k tomuto rozvoju účinné, takrečeno neobmedzené možnosti a dnes, keď sme už občanmi socialistickej republiky, je podpora strany a vlády ešte účinnejšia. To vysvetľuje úspechy, výsledky, ktoré náš futbal v uplynulých rokoch dosiahol. Ale netušený rozvoj zaznamenáva šport nielen v mestách, ale i šport, futbal na dedinách. Dnes už niet u nás takej obce, dediny, kde by nebolo ihrisko, kde by sa nešportovalo. Československá komunistická strana a vláda našej vlasti poskytujú nášmu športu všestrannú pomoc. Táto pomoc zaväzuje. Okrem futbalu — najmasovejšieho športu — musíme venovať pozornosť atletike, plávaniu, cyklistike a ostatným športovým odvetviám.

ŠPORTOVÉ HRY MLÁDEŽE sú zárukou ďalšieho rozvoja. Treba ich usporadúvať v každom športovom odvetví, všade. Iba dobre pripravení, zdraví športovci, futbalisti, ktorí sú i metodicky a technicky na výške, sa môžu s úspechom uplatniť v domácich i veľkých medzinárodných športových stretnutiach a podujatiach.

I V GALANTE, tak ako v ostatných mestečkách južného Slovenska, sa hral futbal od začiatku nášho storočia. Zavše v nedeľu popoludní, po robote alebo po škole sa zišli dve mužstvá a začal sa veľký „boj“. Zvíťazilo raz jedno, raz druhé uličné mužstvo. Už vtedy vedeli v Galante, čo je futbal, ale nemali ešte vlastný klub. Konečne v roku 1911 bol založený v Galante Futbal Club, ale v mužstvách voľakedajšej Rakúsko-uhorskej monarchie veru nie každý mohol hrať futbal. Musel mať aspoň matúru, ale ešte lepšie šľachtický alebo veľkostatkársky pôvod. Robotnícki synovia nemohli byť členmi „pánskych klubov“.

labdarúgó-egyesület fejtett ki működését, de a legtöbbször csak úgynevezett barátságos mérkőzéseket játszott. Az első világháború befejezése után, a Csehszlovák Köztársaság megalakulása után megalapították a Csehszlovák Labdarúgószövetséget is, melynek több (magyar, német, zsidó) alszövetségei voltak. A szövetségek megalakulása, a rendszeres bajnoki küzdelmek, a válogatott csapat szereplése és a klubcsapatok nemzetközi találkozási biztosították labdarúgásunk további fejlődését. Az újabb visszaesést a második világháború közeledése, majd kitörése jelentette. Csehországot megszállták a német fasiszták, ott a labdarúgás szinte mélypontra zuhant, az úgynevezett Szlovák Államban pedig a munkásegysületek üldözésnek voltak kitéve. Sem a klubokban, sem pedig a válogatottban nem lehetett szó arról, hogy egységes, eredményes játékszabadság alakítsanak ki és megfelelő játékosokat neveljenek, akik biztosítani tudták volna a labdarúgás minőségi fejlődését, és e fejlődés állandóságát. Dél-szlovákia megszállt járásaiban sem lehetett egészséges fejlődésről szó, hiszen Horthyék államában a sportvezetés szintén a jobboldali politikusok kezébe került, és a kíméletlen üldözés ott is folyt. Felszámolták a munkásegysületeket, azonnali hatállyal feloszlatták a zsidó-egysületeket és sem a szlovák, sem pedig a magyar egyesületek fejlődéséről beszélni sem lehetett.

A FELSZABADULÁS UTÁNI években újjáalakult a Csehszlovák Labdarúgó Szövetség, kiírták az új bajnokságokat és megkezdődhetett az egészséges fejlődés. Több átszervezés után 1953 decemberében tették le az igazi továbbfejlődés alapkövét. Megalakult a Csehszlovák Testnevelési Szövetség és hazánkban nemcsak a labdarúgás, de a testnevelés és valamennyi sportág olyan fejlődésnek indulhatott, mint soha ezelőtt. Népidemokratikus államrendszerünk hathatós és szinte határtalan segítséget nyújtott a fejlődéshez és ma, amikor már Szocialista Köztársaság polgárai vagyunk a párt és az állam támogatása még nagyobb, mint azelőtt volt. Ezzel is magyarázhatók azok a sikerek, eredmények, melyekkel labdarúgásunk az elmúlt esztendő folyamán dicseked-

Výnimočne — keď klub potreboval dobrých hráčov — prijímali do mužstva i „nepánských“ hráčov, ale dávalo sa im i počas hry cítiť, že nie sú „spomedzi nás“. Po nekonečných intervenciách a nespočetných povoleniach založili konečne toho istého roku GISE. Galatský športový klub mládeže sústredil potom mladých robotníkov a študentov a položil základ ku skutočnému rozvoju futbalu v Galante. Tento rozvoj trval však iba dva roky, lebo po vypuknutí prvej svetovej vojny museli mladí ľudia nastúpiť do armády. Museli bojovať za záujmy kráľa, ktorý sídlil vo Viedni, za záujmy nemeckého cisára, za ďalšie obrovské zisky kapitalistov. O športovaní, o futbale nebolo byť ani reči. Prvé futbalové ihrisko bolo na starom trhovisku, kde dnes stoja úhľadné rodinné domky. Počas vojny zarástlo ihrisko burinou a keď sa po rokoch skončilo krviprelievanie, športovci nepoznali vlastné ihrisko, ktoré si vlastnými silami vybudovali.

— Bol to smutný pohľad — rozprával

het. De nemcsak a városok, hanem falvak sportja, a falvak labdarúgása hihetetlen fejlődésnek indulhatott. Már egész hazánk területén mincse olyan község, falu, ahol ne volna labdarúgó-pálya, ahol ne sportolnának. Csehszlovákia, Kommunista Pártja és hazánk kormányának segítségével mind anyagi, mind pedig anyagi téren minden megad a fejlődéshez. E hatalmas támogatással azonban mindenütt élni is kellett. A labdarúgás mellett — mely legtömegesebb sportág — törődni kellett az atlétika, az úszás, a kerékpározás és más sportágak fejlesztésével és üzemelésével is.

AZ IFJÚSÁGI SPORTJÁTÉKOK egész séges alapja a továbbfejlődésnek. Minden egyes sportágban — és mindenütt meg kell rendezni az Ifjúsági Sportjátékokat, mert az a továbbfejlődés alapja. Csak jól felkészült, egészséges és módszeresen, és technikailag fejlett sportolók, labdarúgók vehetik majd fel a ver-

Hegedűs, Sulc, Bárci, Ferenczy, Molnár, Marko, Buzik, Gottstein, Dohánek, Éliás, Balogh

nedávno Bertalan Bugár, populárny galantský ujo Berci, zakladajúci člen GISE. Dnes už šesťdesiatšedemročný, ale ešte mladistvo vyzerajúci a nadšený športovec rád spomína na minulosť, na časy, keď ešte aj on hral na zelenom trávniku.

— PO PRVEJ SVETOVEJ VOJNE sme začínali s holými rukami. Klub sčítal mladých robotníkov a študentov. Žiaľ, do majstrovstva sme sa nemohli zapojiť, lebo nadriadené orgány nechceli schváliť stanovy nášho klubu. Napokon však vďaka pomoci dr. Júliusa Brüllu a redaktora Pavla Kohuta boli naše stanovy schválené a mohli sme sa zapojiť do II. triedy južného okruhu, čo zodpovedá dnešnej okresnej súťaži.

— Kto podporoval klub, kde ste brali finančné prostriedky? — sputujeme sa.

— Návštevníkov bývalo vtedy veru málo. Pravda, futbal mal už vtedy svojich fanúškov, ale tí sa zaujímali predovšetkým o zápasy veľkých klubov. Majetnejší občania chodili na väčšie zápasy do Bratislavy alebo Budapešti, na naše zápasy boli vtedy veru neveľmi zvedaví. Ale peniaze boli treba. Museli sme kúpiť výstroj, dresy, kopačky, a to boli veľmi drahé veci.

— V zime, keď sme kopačky zavesili na klince, sme usporadúvali ochotnícke divadelné predstavenia, aby sme začiatkom sezóny mali prostriedky aspoň na najpotrebnejšie. Veru, ťažké to boli časy... Štát nepodporoval telesnú výchovu, šport. O čo iná je situácia dnes! O čo ľahšie to majú dnešní mladí! Môžu hrať na dobrých trávnatých ihriskách, dostávajú najlepší výstroj a — povedzme si úprimne — dobrý futbalista a športovec má výhody i na pracovisku. Počas pracovnej doby sa môže zúčastňovať na tréningu alebo majstrovských zápasoch.

— V časoch, keď som ja hral futbal, keď sa v Galante rozbiehal športový život, nielen že sme nedostali žiadnu podporu, ale škodili nám, kde len mohli. Riaditelia škôl zakazovali hrať študentom futbal. Vysoké zdaňovanie športových podujatí bolo veľkou, zavše priam neprekonateľnou prekážkou zdravého vývoja. Všade len prekážky. Ale nedali sme sa odradiť... Hrali sme s elánom, dosahovali sme dobré výsledky. V sezóne

senyť mind a hazai, mindpedig a nemzetközi nagy találkozón, mérkőzésen.

GALÁNTÁN is, úgy mint a többi dél-szlovákiai városokban, már a kilencszáz-as évek, elején futballoztak. Néha-néha, vasárnap délután, vagy munka, tanulás után összeszedtek két csapatra való játékos és megkezdődött a nagy „harc”. Hol az egyik, hol pedig a másik utca-csapat győzött. Ismerték már ekkor Galántán mi a labdarúgás, de egyesület, klub még nem volt. Végre 1911-ben megalakult a Galántai Football Club, de a régi Osztrák-Magyar Monarchia területén alakult csapatokban, bizony akárci nem futballozhatott. Ahhoz is legalább érettségi kellett, de mindenesetre többet ért annál a nemesi származás, vagy a szülők földbirtoka. Munkásember gyereke az „úrikluboknak” nem lehettek tagjai. Előfordult ugyan, hogy egy-két nagyon tehetséges nem „úri” származású labdarúgó — természetesen, ha kellett a csapatnak a játékok — helyet kaptak az együttesben, játszhattak, de még a játék közben is éreztették velük azt, hogy nem „közibük valók”...

Hosszú utánjárás és sok pecsétes engedély kellett akkor ahhoz, míg végre ugyanabban az esztendőben megalakulhatott a GISE. A Galántai Ifjúsági Sport Egyesületben tömörültek azután a munkásifjak és a diákok és ekkor kezdődött meg a labdarúgás igazi fejlődése Galántán. A fejlődés azonban csak néhány esztendeig tarthatott, mert kitört az első világhégés és a fiatalságnak be kellett vonulnia. A Bécsben székelő császár és király és a német császár érdekeiért és a tőkés profithajhászásáért kellett harcba indulniok; a sportolásra, a labdarúgásra ekkor szó sem lehetett. Az eredményesen indult munka leállt. A régi Vásártéren, ahol ma már takaros családi házak állnak, volt az első labdarúgópálya.

A háború esztendeiben hatalmas gaz lepte el a játékteret, s mire a négy hosszú esztendő után véget ért az öldöklés, a hazatértek rá sem ismertek arra a pályára, melyet saját erejükből, társadalmi munkával építettek.

— Szomorú látvány volt ez — mesélte a minap Bugár Bertalan, a galántaiak Berci-bácsija, aki a GISE alapító tagja

1925—1926 sme hrali už v prvej triede južného okruhu. Vtedy si nás už začalo všímať i obecnstvo. V nedeľu, keď sme hrali doma, nás už prišlo povzbudzovať, dodávať chuti veľa našich priaznivcov.

V DVADSIATICH ROKOCH bol založený klub SK Galanta. Naše mužstvo — Galantský Fotball Club — bolo členom MLSZ-u, SK Galanta členom ČAF.

— U nás sme nepoznali národnostné problémy. Dokladom toho je i skutočnosť, že SK Galanta po jednoročnej činnosti splynul s naším klubom. Slováci, Maďari, Židia, vedno sme bojovali za česť farieb nášho mesta. Táto súdržnosť mala výsledky. V majstrovstvách sme vždy bojovali v prvých radoch, aj proti zahraničným mužstvám sme dobre obstáli.

— Čo považujete za svoj najväčší úspech? — sputujeme sa obľúbeného uja Berca.

— Úspechov, dobrých výsledkov máme na svojom konte dosť, ale za náš najväčší úspech — okrem výsledkov me-

volt. A ma már hatvanhét esztendő, a fiatalos kinézésű és lelkes sportember örömmel mesélt a múltról, azok az időről, amikor ő is a zöld gyepl küzdött, futballozott.

AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚ UTÁN se miből kezdtük újra a munkát. Fia munkásemberek, diákok tömörültek egyesületbe. Sajnos, a bajnokságba azonnal nem tudtunk bekapcsolódni, mert egyesület alapszabályait a felső szöveg nem akarták jóváhagyni. Végül azonban Dr. Brüll Gyula és Kohut szerkesztő segítségével jóváhagyták egyesületi alapszabályzatunkat és kapcsolódhattunk a déli kerület II. osztályába, ami ma a járási bajnokságra felel meg.

— Ki, vagy kik támogatták a csapat honnan szereztek a működéshez anyagiakat, — ? — kérdeztük.

— Nézőközönség akkoriban bizony még nagyon kisszámú volt. Igaz, hogy labdarúgásnak már megvoltak a szurkolói, de elsősorban a nagycsapatok já-

Bugár, Hegedűs I., Hegedűs A., Dohánék, Koháry, Kovács, Marko, Mandl, Slauka, Majernik, Stern, Grell, Hromada, Papánék (1929)

dzinárových zápasov — považujem víťazstvo nad vtedy slávnym mužstvom Ligeti. Bol to veľký úspech, Ligeti bol dlhé roky neporaziteľný, hrávalo v ňom veľa reprezentantov, dať gól takému vynikajúcemu brankárovi ako bol Antoš, sa považovalo priamo za nemožnosť. A tohto súpera sme my položili na lopatky! To bol náš najväčší úspech, ale dosiahlí sme aj ďalší pekný výsledok. Vyhrali sme pohár Esti Újságu! To bola vtedy veľká vec, ktorá si vyžadovala nemalé úsilie. Rozhodujúci zápas sme hrali s domácim mužstvom v Leviciach. Finále bolo jednokolové a vyšlo to tak, že sme museli cestovať do Levíc. Čo bolo na tom zápase, to sa veru nedá povedať. Bili sme sa ako levy. Po nadšenej, obeťavej hre sme zaslúžene zvíťazili a odniesli sme si trofej domov. Známy športový novinár Miklós Nyárai napísal o zápase:

„Nikto by nebol veril, že Galantania sú toho schopní! Zvíťazili a povedzme rovno — zaslúžene!“

VEĽKÁ BOLA RADOSŤ DOMA. Na stanici nás vital obrovský zástup — len cigánskych hudobníkov, mohlo byť zo päťdesiat — a odprevadil nás do mesta.

Zápas v Leviciach viedol známy medzinárodný futbalový rozhodca dr. Július Brüll. Po víťazstve 2:1 nám aj on blahoželal a vyslovil sa:

„Bol to vynikajúci, v športovom duchu vedený zápas. Obdivujem vašu dobrú hru.“

— To bol teda náš najväčší úspech... Hrali sme ešte veľa zápasov, vyhrali sme, aj prehrali — pri futbale to už ináč nejde — ale na toto naše víťazstvo nikdy nezabudnem. Do viedenského verdiktu v r. 1938 sme bojovali so striedavým šťastím a veľmi často sme zápasili s finančnými starosťami.

— Za prvej Československej republiky — hoci naše ťažkosti boli nemalé, hlavne finančné — môžeme predsa hovoriť o rozvoji. Hrávali sme proti dobrým súperom, veľa sme sa naučili, mali sme slúbnú perspektívu.

— V akej zostave hralo galantské „zlaté mužstvo“? — bola naša ďalšia otázka.

Ujo Bugár nemusí dlho rozmyšľať, vie spamäti zostavu galantského mužstva, ktoré dosiaholo najväčšie úspechy.

Ičo Pollák a Gejza Balogh boli bran-

kára voltak kíváncsiak. A tehetősebb polgárok el-elrándultak Bratislavába, Bécsbe, vagy Budapestre a nagyobb mérkőzésekre, a mi küzdelmeinkre csak nagyon kevesen voltak akkoriban kíváncsiak. Pénz azonban kellett! Felszerelést kellett vásárolnunk, mezt, no meg cipőket, ami bizony a legdrágább volt.

— Télen, — amikor szögreakasztottuk a futballcipőket — műkedvelő színlelőadásokat rendeztünk, színházat játszottunk, hogy az évad kezdetére a legszükségesebbeket meg tudjuk vásárolni. Bizony ebben az időben nehéz volt... A testnevelés és a sport nem kapott állami támogatást. Ma mennyire más helyzet! Mennyivel könnyebb a mai fiataloknak. Nagyszerű, gyepes pályán játszhatnak, a legjobb felszerelést kapják és bizony — valljuk be őszintén — a jó labdarúgónak, vagy akármelyik más élsportolónak a munkahelyén is előnyt biztosítanak. Munkaidő alatt mehet edzésre, vagy bajnoki mérkőzésre.

— Annakidején, amikor én futballoztam, amikor Galántán megindult a sportélet nemcsak hogy támogatást nem kaptunk, de ott bántottak minket, ahol csak lehetett. Az iskolaigazgatók megtiltották a diákoknak a labdarúgást és nagy teherterítelt képezett, és az egészséges fejlődést szinte megbénította a sport magas megadóztatása. Amerre csak néztünk mindenfelé akadálytalálkoztunk. De ez sem vette el a kedvünket... Mi játszottunk, nagy lelkesedéssel és nagyszerű eredményeket értünk el. Az 1925—1926-os évadban már a déli kerület I. osztályában játszottunk. Ekkor már a nézőközönség is felfigyelt ránk, s vásárnaponkint —, ha otthon játszottunk — bizony már szépszájú szurkoló biztatott minket.

A HUSZAS ÉVEKBEN alakult meg az SK Galánta csapata. A mi csapatunk a Galánta Football Club az MLSZ-ben, az SK Galánta pedig a CAF-ban játszott.

— Nálunk nem voltak nemzetiségi problémák és ezt igazolja az is, hogy az SK Galánta egyéves működése után velünk fuzionált. Szlovákok, magyarok és zsidó-származásúak egymás mellett harcoltunk, küzdöttünk a város színeit. És az összetartásnak bizony meglelt az eredménye is: A bajnokságban mindig az élvonalban küzdöttünk és a külföldi csa-

kári, Hromada a Molnár obrancovia, Ferenczy, Goldstein a Élias záložníci, Hegedűs, Buzik, Dohánek, Gotstein a Marco boli našimi najúspešnejšími strelcami.

PO VIEDENSKOM ROZSUDKU, v rokoch 1938—1945, v čase maďarskej fašistickej okupácie, sme bojovali o body v novozámockom župnom majstrovstve. Totiž, boli by sme bojovali, keby nebola prišla druhá svetová vojna. V jej posledných rokoch športový život takrečeno úplne prestal. Boli to roky stagnácie. Kým sa dalo hrať, nedostali sme dobrých súperov, hrali sme sa periférnym mestom, o kvalite hre, dobrých súperoch nemohlo byť ani reči.

Hrávali sme na ihrisku pri elektrárni. Aj toto ihrisko — ešte za prvej Československej republiky — sme si vybudovali svojpomocne. Tehly na šatne a drevo na ohradu sme dostali darom od občanov Galanty.

— Šťastný bol, kto mohol prispieť — hovorí ujo Berci. — Každý nám rád pomáhal. Obecenstvo bolo vďačné za dobré výsledky a fanúškovia nám veľa pomohli pri budovaní ihriska.

VÝSLEDKY NAŠEJ PRÁCE zničila vojna. Naše ihrisko bolo zničené, ohradu spálili v zime premrznutí ľudia. Do oslobodenia nezostalo z nej takrečeno nič.

PO OSLOBODENÍ V ROKU 1945 bol galantský športový klub zreorganizovaný. Napred sa utvoril SK Galanta, potom Úsvit Galanta, neskôr vystupovali ako mužstvo pod hlavičkou Spojených závodov v Galante, potom ako Tatran Galanta a dnes ako Slovan NV Galanta.

Starý strom odumiera a kým mladý stromček vyrastie, zosilnie, prejde niekoľko rokov. Tak tomu bolo aj v Galante, totiž čo sa týka športového života — píše v jednom svojom článku Csehszlovákiai Sport. Starý strom odhodil listie, odkvitol, nový dorastá. No pomaly, postupne a završuje „jarný mrázik“ spáli jeho kvety. Ale je z dobrého semena, odolný, znova rozkvitne, aby potom bohato zarodil.

Hoci naša strana a vláda poskytuje telesnej výchove a športu všestrannú podporu, v uplynulých rokoch nemôžeme byť celkom spokojní s vývojom futbalovej hry v Galante. To má bezosporu svoje príčiny. O tom sme dlho hovorili s Jú-

patok ellen is jól megálltuk a helyünket. — Mit tart a legnagyobb sportsikerüknek? — kérdeztük a közkedvelt Berci bácsitól.

— Siker, jó eredmények, van az a mi tarsolyunkban bőven; de a legnagyobb sikernek — a nemzetközi mérkőzések eredményei mellett — azt tartom, hogy legyőztük az akkori nagynevű Ligeti aranycapatát! Nagy teljesítmény volt ez, hiszen a Ligeti évek során verhetetlen volt és sok válogatott játékos szerepelt a csapatban és Antosnak, a nagynevű kapusnak gólt lőni, szinte lehetlenségszámba ment. Mi mégis kétvállra fektettük nagynevű ellenfelünket. Ez volt a legnagyobb sikerünk! De volt aztán még egy nagyon szép teljesítménye is csapatunknak. Megnyertük az Esti Újság serlegét! Nagy szó volt ez akkor, nagy teljesítmény kellett hozzá. Léván az ottani csapattal játszottunk a döntő mérkőzést. Csak egy mérkőzésből állott a döntő és a sors úgy hozta, hogy nekünk kellett Lévára utaznunk. Hogy mi volt azon a mérkőzésen, azt bizony nehezen lehet elmondani. Úgy küzdöttünk, mint az oroszlánok...! Lelkes, jó játék után megérdemelten győztünk és hazahoztuk a serleget. A lap bírálatában Nyárai Miklós, a jótollú szlovákiai sportújságíró így írt:

„Senki sem hitte volna, hogy erre képesek lesznek a galántaiak! Győztek, s tegyük mindjárt hozzá, — megérdemelték!“

NAGY VOLT OTTHON IS az öröm. Az állomáson érkezésünkkor hatalmas tömeg fogadott minket és — azt hiszen lehettek vagy ötvenen — a cigányzenészek — egészen a városba kísérték minket.

Dr. Brüll Gyula, az ismert nemzetközi játékvezető bíraskodott Léván. 2:1-es győzelmünk után ő is gratulált és ezt mondotta:

— Nagyszerű és sportszerű mérkőzés volt! Az önök jó játéka szinte engem is csodálatba ejtett!

— Hát ez volt a legnagyobb sikerünk... Volt azután még sok nagy mérkőzésünk, győztünk is, no meg veszítettünk is, ahogyan ez a labdarúgásnál már van, de ezt a győzelmünket soha nem tudom elfelejteni. 1938-ig, a bécsi döntésig váltakozó sikerrel szerepeltünk és

Molnár Gyula

liom Molnárom, bývalým mnohonásobným galantským reprezentantom, nadšencom a dobrým znalcom galantského futbalu. V čom vidí od príčiny stagnácie?

— Prišiel som do Galanty z Levíc. Je tomu už hodne dávno, presne tridsať rokov — rozhovorí sa Július Molnár. — Žijem tu viac ako tri desaťročia, dlhý čas som bol aktívnym hráčom, dobre poznám situáciu nášho futbalu.

Od uja Paľka Kohuta, predsedu MLSZ-u som sa nedávno dozvedel, že Július Molnár bol príkladom nadšeného a obetavého hráča, hral v každom majstrovskom zápase, bolo sa možno naňho spoľahnúť. To mi prebehlo myslou, keď som sedel zoči-voči s veľkým hráčom a on rozprával o svojich zážitkoch...

— Nuž áno, stagnácia... No čo je jej príčinou? Predovšetkým to, že dnešní hráči, hoci im nič nechýba, všetko dostanú. Chýba pravý zápal pre hru, pre boj. A chýba aj športová životo-

nagyon sokszor anyagi gondokkal küzdöttünk...

Az első Csehszlovák Köztársaság idején — noha nagy nehézségekkel küzdöttünk, főleg anyagiakkal — mégis fejlődésről beszélhetünk. Jóképességű ellenfelek ellen játszottunk, sokat tanultunk és eredményes fejlődés előtt álltunk.

— Milyen összeállításban játszott a galántai „aranycsapat“? — volt a következő kérdésünk:

Bugár Berci-bácsinak nem kell sokáig gondolkoznia; egyből mondja el annak a galántai együttesnek az összeállítását, amely a legjobb eredményeket érte el.

Pollák Icsó és Balogh Géza voltak a kapusok, Hromada és Molnár a háttvédek, Ferenczy, Goldstein és Éliás a fedezetek, Hegedűs, Buzik, Dohánék, Gottstein és Marko voltak a legeredményesebb csatáraink.

A BÉCSI DÖNTÉS utáni időben, az 1938–1945-ös évek alatt, amikor magyar fasiszta megszállás alá kerültünk az érsekújvári megyei bajnokságban küzdöttünk a pontokért. Vagyis küzdöttünk volna, ha nem jött volna közbe a második világháború, melynek az utolsó éveiben szinte teljesen leállt a sportélet. Ezekben az években stagnációról kell beszélnünk. Ameddig lehetett volna játszani, nem kaptunk jó ellenfeleket, peremváros lettünk és színvonalas játékról, jó ellenfelekről szó sem lehetett.

A mérkőzéseinket akkor már a villanytelep melletti pályán játszottuk. Ezt a pályát is — még az első Csehszlovákia idejében — társadalmi munkával építettük. A téglákat, mely az öltözők építéséhez volt szükséges, és kerítésfát a galántai polgároktól kaptuk ajándékba.

— Igazán boldog volt az, aki adhatott! — mondotta Berci-bácsi — örömmel segített bennünket mindenki. A jó eredményekért hálás volt a közönség és maguk a szurkolók is sokat segítettek a pálya építésénél.

SAJÁT KEZEMUNKÁNKAT tette tönk-re a háború, a pályánk tönkrement, a háború utolsó telén a kerítést a fagyoskodó lakosok elégették, annak lángja mellett melegedtek, s mire eljött a felszabadulás, bizony pályánkból nagyon kevés maradt...

1945-BEN, A FELSZABADULÁS UTÁN,

správa. Všimnite si dnešných hráčov po zápase. Sú spotení, ustatí, nie sú v kondícii. A prečo? Pretože nechodia systematicky trénovať, nezdokonaľujú svoje znalosti.

— NAŠOU SILOU bola bezvadná kondícia. Veru neraz sa stalo, že rušný zápas v poslednej štvrthodine sme vyhrali my, lebo sme lepšie stačili s dychom. Tak bolo i na jednom majstrovskom zápase MLSZ-u. V Bratislave sme hrali proti viedenskej Admire, na ihrisku SK. Vo viedenskom mužstve figurovali sami slávni profesionáli, tesne pred koncom viedli 3:2, ale potom sme „zapli“ a zvíťazili sme 4:3. Slávny Bican bol vtedy na vrchole svojej slávy a predsa som ho „dostal“...

— Myslím, že toto bol môj najlepši zápas. Tréner viedenského mužstva po zápase poznamenal:

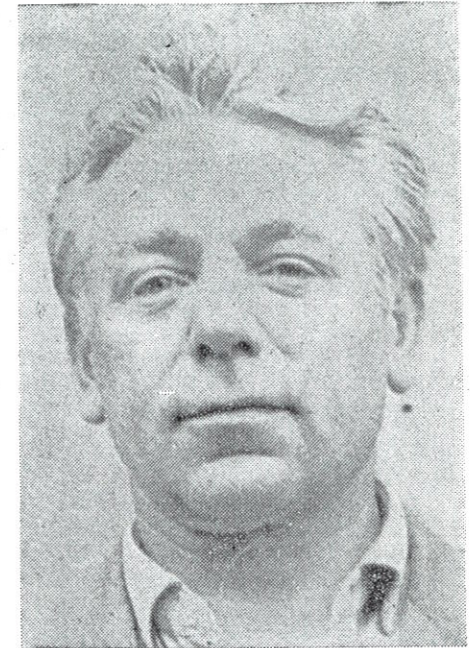
— Keby ľavý záložník (to ako ja), nebol býval v takej vynikajúcej forme, boli by sme zápas vyhrali rozdielom troch-štyroch gólov...

— Áno, tu treba hľadať príčinu... Chlapci nemajú kondíciu, chýba im nadšenie. A ešte čosi: Dnešní futbalisti žijú v presvedčení, že oni sú výnimočné osobnosti. Oni nemusia pracovať ako ostatní ľudia, pretože oni hrajú futbal. V skutočnosti je to práve naopak. My sme pracovali dobre, aby sme mohli hrať futbal a v robote sme boli vzorom pre ostatných. Taký musí byť skutočný športovec!

Kolega Molnár má úplne pravdu. Veľká väčšina dnešných futbalistov — česť výnimkám — sa nespráva ako sa patrí na športovca, hľadá v športe iné ako čo šport dáva: radosť, osvieženie, zdravie.

ZO „STARÝCH“ sme vyhľadali ešte kolegu Jozefa Ferenczyho. Aj on je galantský starousadlík, pozná dopodrobna všetky otázky tunajšej telesnej výchovy a teda i futbalu. Po mnohé roky bol aktívnym hráčom, a to veru nie hocakým. Hrával spolu s Molnárom záložníka.

— Dávno je už tomu, čo som hrával. — rozpomína sa — zavše sa mi vidí, akoby to ani pravda nebola. Ale tieto staré obrázky vydávajú svedectvo o minulosti. Škoda, že mladost prešla! Tak by som si chcel ešte za-

Ferenczy József

újjáalakították a galántai sportegyesületet. Először az SK Galánta jött létre, majd az Úsvit Galánta, azután a Spojené Závody Galánta néven szerepelt a csapat, ezután Tatran Galántának neveztek, végül pedig Slovan NV Galánta név alatt szerepel az együttes.

„Az öreg fa elhullatta lombját és mire az új csemete gyökeret fog, terebélyesedni kezd és kivirágzik, bizony néhány esztendő is betelik. Így volt ez Galántán is, mármint a sportélettel — írja egyik cikkében a Csehszlovákiai Sport. Az öreg fa régen elhullatta leveleit, elvirágzott, és az új, most hajt ágakat. Am csak lassan, fokozatosan és néha egy egy „tavaszi fagy“ a gyengébb teljesítmény elhervasztja virágait. De a jó talajban állóképes régi fáról termett új csemete, csakhamar új hajtásokat hajt, új virágokat terem, hogy azután gyümölcsbe érjen a virágzó lombkorona sok-sok szirma.“

Az utóbbi években, noha pártunk és

OPRAVOVŇA POĽNOHOSPODÁRSKÝCH STROJOV

NÁRODNÝ PODNIK OZ GALANTA

TELEFON: 25-97, 23-93

Váš upotrebený traktor ihneď vymeníme za opravený.

V Y M I E Ň A M E
DT-54, Z-35, Z-25A-K,

Prevádzame v našich technicky vybavených prevádzkach modernizáciu zastaralých typov traktorov.

Výhody výmenných fondov:
Nemusíte čakať na priebežnú dobu generálnej opravy traktora.

Za u nás opravené traktory poskytujeme záručnú dobu až po 4 stupeň technickej údržby

V Y R Á B A M E

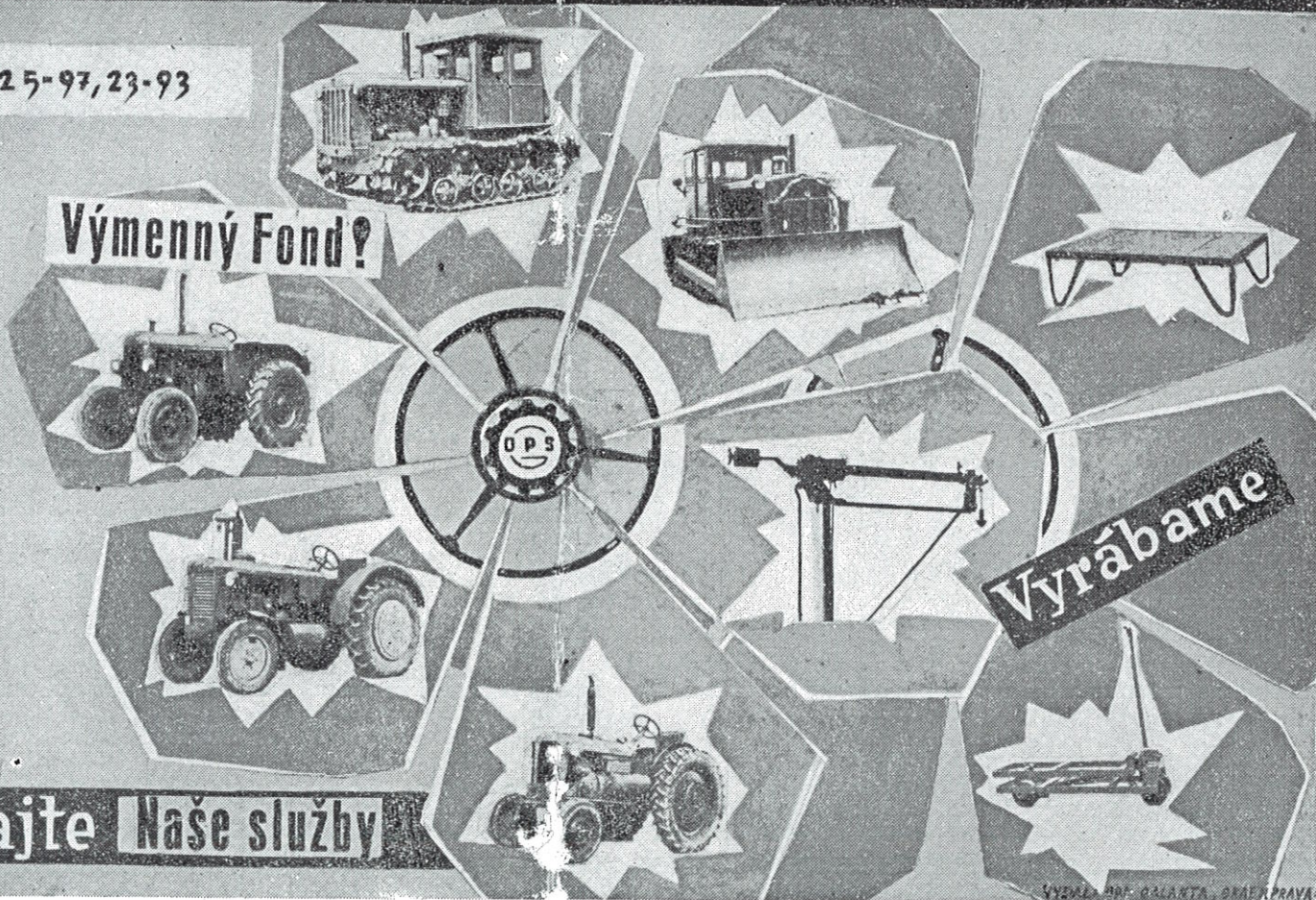
Nízkozdvíhové traferovozíky nosnosti od 500-1600 kg na prepravu materiálov v skladoch a v dielnach s plošinkami.

Mostové váhy 15 tonové pre JRD, ŠM.

Buldozerové radlice s hydraulikou k DT-54.

Distribuje: AGROTECHNA n.p.
TECHNOMAT n.p.

Výmenný Fond?

Vyrábame

Používajte Naše služby

VÝZVA - OZ GALANTA - OPRAVA

hrať! Aký to bol nádherný pocit, bo-
jovať a víťaziť!

— Ktorý zápas, ktoré vaše víťazstvo
si ceníte najviac? — spýtali sme sa ho.

— Naším najväčším „husárskym kús-
kom“ bolo bezosporu víťazstvo nad Li-
geti SC. To bolo v roku 1928 veľké muž-
stvo. Dlhé roky ho nikto neporazil. Samo-
zrejme — to si treba úprimne priznať —
naše futbalové umenie sa nemohlo po-
rovnať s umením jeho hráčov. A predsa
sme zvíťazili. Ako možno dosiahnuť ta-
keto víťazstvo? — spytujú sa mnohí.

— Bezhraničným nadšením a vôľou
sme vyhrali zápas 2:1... Na tento zápas
som myslel, keď v poslednom kole maj-
strovstva naše mužstvo po počiatočnom
vedení prehralo a dostalo sa do nižšej
súťaže. Dnešní mladí akosi nemajú dost
nadsenia, dost vôle bojovať.

— Aké medzinárodné zápasy vybojo-
valo galantské mužstvo, a aké výsledky
dosiahlo? — znela naša ďalšia otázka.

— OBRÁTILO SA U NÁS VELA SLÁV-
NYCH MUŽSTIEV. Ferencváros nás po-
razil 3:1, nad Nemzeti sme vyhrali 5:2,
s Hungáriou sme prehrali jednogólovým
rozdielom 2:1, proti AC Rákospolyt sme
hrali raz nerozhodne, raz sme prehrali
3:1, viedenský Hakau sme porazili 2:1.
Aj po roku 1945 zohralo galantské muž-
stvo viacero medzinárodných zápasov.
Szeged sme porazili 3:1, Bp. Vasas 3:2,
Ferencváros nás porazil 1:5, Székesfe-
hérvár nás položil na lopatky v pomere
2:4. S Győrom sme od oslobodenia hrali
tri razy. Pred terajším štvrtým zápasom
je stav takýto: dvakrát sme vyhrali my
(3:2 a 2:1), raz zvíťazil Győr v pome-
re 1:4.

— Ťažko povedať, aký bude výsledok
terajšieho zápasu. Pred týždňom sme vy-
hrali v Győri my. Môžbyť aj teraz „pôjde
karta“ našim chlapcom...

— Aj Štefan Polák bol dobrým hráčom
galantského mužstva. Hral v mnohých
veľkých zápasoch, zaslúžil sa o mnoho
víťazstiev.

— Aký je váš názor na dnešnú hru
a na dnešných hráčov? — položili sme
mu otázku.

— Hra? Stala sa rýchlejšou, možno aj
tvrdšou, vyžaduje si väčšiu techniku, ale
jedno sa nezmenilo: Musí byť kondícia
a nadšenie. Bez týchto dvoch vecí ťažko
vyhrať zápas!

kormányunk minden támogatást megad
a testnevelésnek és a sportnak, nem le-
hetünk teljesen elégedettek a galantai
labdarúgás fejlődésével. Ennek minden
bizonytalán oka van, s ezért beszélgettünk
el hosszasan Molnár Gyulával, a volt gal-
ántai sokszoros válogatott játékoskal, a
galántai labdarúgás szerelmeseivel és kí-
váló ismerőjével, hogy mondja el nekünk
a stagnálás okait.

— Léváról kerültem ide Galántára, már
jórőgen, pontosan harmincegy évvel ez-
előtt — kezdi nyilatkozatát Molnár Gyula.
Több mint három évtizede élek itt,
s magam is sokáig aktív játékos voltam,
úgyhogy jól ismerem az itteni labdarú-
gás helyzetét.

Kohut Pali-bácsitól, az MLSZ kapitá-
nyától hallottam nem is olyan régen,
hogy Molnár Gyula a lelkes és a becsü-
letes játékos példaképe volt, minden
egyik válogatott mérkőzésre felállította,
mert biztosan mindig jó játékot nyújtott.
Ez jutott az eszembe, amikor szemtől
szembe ültem a nagy játékoskal, aki az
emlékeiből idézett...

— Hát igen, a stagnálás... No néz-
zük csak mi is ennek oka? Elsősor-
ban az, hogy a mai játékosoknál, noha
mindenük megvan, mindent megkapnak,
hiányzik az igazi lelkesedés, a játék,
a küzdelem iránt. A lelkesedés mellett még
hiányzik a sportszerű életmód is. Néz-
zük csak meg a mai játékosokat a mér-
kőzés végén. Izzadtak, fáradtak, nincsen
kondíciójuk. Hogy miért? Azért, mert
nem járnak rendszeresen, rendszeresen ed-
zésre és nem fejlesztik tudásukat.

— A MI ERŐSSÉGÜNK a nagyszerű
kondíció volt. Bizony nem egyszer tör-
tént, hogy egy nagyiramú mérkőzés utol-
só negyedórájában mi nyertük meg a
mérkőzést, mert jobban bírtuk „szusz-
szal“ a küzdelmet. Így volt ez az MLSZ
egyik válogatott mérkőzésén is. A bécsi
Admira ellen játszottunk Bratislavában,
az SK pályán. Nagy mérkőzés volt! A
bécsiek csupa nagynevű profikból állí-
tották ki csapatukat és az utolsó per-
cekig 3:2-re vezettek is; de ekkor mi
— az akkori MLSZ válogatottja — rá-
kapcsoltunk végeredményben 4:3 arány-
ban nyertük meg a találkozót. Pedig a
nagynevű Bican akkor élte fénykorát,
mégsem tudott előlem „meglőgni“...

— Azt hiszem ezen a mérkőzésen ját-

Staré galantské mužstvo bolo známe
svojím nadšením a bojovnosťou. A my
sme nemali tie možnosti ako dnešní mla-
dí. Sami sme si kupovali výstroj, sami
sme si platili cesty, alebo sme chodili
na zápasy na bicykloch... Tak to bolo
kedysi. A dnes? Naša strana a vláda dá-
va športovcom všetko, ale výsledok ne-
zodpovedá vždy očakávaniu.

— My starí hráči by sme chceli, aby
naši športovci v Galante využili posky-
tované možnosti a v budúcom roku sa
vrátili do krajskej súťaže, odkiaľ toho
roku — je pravda, súhrnom nešťastných
okolností — vypadli. Chceli by sme, aby
aj dnešní futbalisti považovali za najdô-
ležitejšie to, čo my: víťazstvo. My sme
boli skromní, ale bojovali sme s nadše-
ním. Možno to bolo tajomstvom našich
úspechov.

Navštívili sme i Rafaela Pekaroviča,
agilného člena vedenia galantského klubu
a člena výboru ČSTV.

— Aké plány máte pre rozvoj telesnej
výchovy v Galante? — bola naša prvá
otázka.

— PLÁNOV BY BOLO. V telesnej vý-
chove nás čakujú veľké úlohy. A k to-
mu potrebujeme pracovníkov! Naš klub
má síce skvelých, obetavých a pracoví-
tých vedúcich, ale nezaškodilo by, keby
sa zapojilo ešte viac dobrovoľných pra-
covníkov. Čím viac nás bude, tým viac
práce vykonáme, tým rýchlejší bude roz-
voj športu a telesnej výchovy v našom
meste.

— Plány pre futbal?

— Z krajskej súťaže sme bohužiaľ vy-
padli. Prečo? O tom sa tu nejdeme rozší-
rovať, ale nebolo to našou vinou. Ani
stopercentnou vinou hráčov. Je pravda,
chlapcom chýbalo v závere sezóny nad-
šenie a kondícia, ale príčinou zostupu
bola nešťastná prehra v Pezinku. No ale
nič to! Zoberieme všetky svoje sily a
pousilujeme sa, aby v budúcej sezóne
sme boli znova medzi najlepšími v kraji.

Nemôžeme sa sťažovať, máme naozaj
všetko, čo je potrebné k úspechu. Pri
okresnej prehliadke pred I. CS sa otvo-
rili brány nového, moderného štadióna,
máme pekné trávnaté ihrisko, máme
dobrý káder hráčov. Sľubujem i za chla-
poc, že urobíme všetko, aby sme aj v bu-
dúcnosti dôstojne reprezentovali galant-

szottam a legjobban. A bécsiek edzője
a mérkőzés után meg is jegyezte:

— Ha ez a balhátvéd (mármint én)
nem játszott volna olyan ragyogó for-
mában, akkor három-négy góllal mi
nyertük volna meg a mérkőzést...

Igen, ez most a baj... Nincs elegen-
dő kondíció és a fiúkból hiányzik a lel-
kesedés. És még egy: A mai labdarúgók
abban élnek, hogy ők „kiváltságos“ sze-
mélyek. Nekik nem kell úgy dolgozniok,
mint a többieknek, mert ők futballoz-
nak. Éppen fordítva van. Mi azért dol-
goztunk jól, hogy futballozhassunk és
munkánkkal példakép voltunk a többi
dolgozó előtt. Így kell viselkedni az iga-
zi sportembernek!

Molnár sporttársnak teljesen igaz a
van! A mai labdarúgók nagy többsége
— tisztelet a kivételnek — nem visel-
kedik sportemberhez méltóan, a sport-
ban mást keres, mint amit az ad neki:
az örömet, felfrissülést és egészséget.

AZ „ÖREGEK“ KÖZÜL még Ferenczy
sporttársat is felkerestük. Ő is tősgyö-
keres galántai, ismeri az itteni testne-
velést és így a labdarúgás csinját-bin-
ját is. Sok esztendőn keresztül aktív já-
tékos a volt a csapatnak, s nempedig
akármilyen! Jobbhátvédet játszott, egy-
sorban Molnárral.

— Régen volt az már, hogy játszo-
tam — kezdi nyilatkozatát, — sokszor
úgy tűnik, hogy igaz sem volt... pedig
itt ezek a régi képek igazolják a múltat.
Kár, hogy elröppent a fiatalság, pedig
még mennyire szeretnék én is játszani,
milyen nagyszerű érzés volt küzdeni és
győzni!

— Melyik mérkőzést, melyik győzel-
müket értékeli a legnagyobbra? — kér-
deztük.

— Kétségtelen, hogy a Ligeti SC elle-
ni győzelmünk volt a legnagyobb „hu-
szárévágásunk“! Nagycsapat volt 1928-
ban a Ligeti. Éveken keresztül egyetlen
egy csapat sem tudta legyőzni. Bajnoki
mérkőzésre álltunk ki ellenük. Termé-
szetesen — ezt be kell őszintén valla-
nunk — labdarúgótudásunk nem moz-
gott egy színvonalon a Ligeti játékosai-
val. És mégis győztünk. Hogyan lehetsé-
ges az ilyen győzelem — tesz fel sokan
a kérdést?

— Hátártalan lelkesedésünkkel és
győzni akarásunkkal nyertük meg 2:1

ský futbal a znova sme sa dostali do vyššej súťaže.

To je želaním i všetkých galantských nadšených fanúškov. Je ich v Galante veľa. Hráči musia teraz ukázať, že vedú s nadšením bojovať a víťaziť, ako to vedeli veteráni galantského športu.

Július Éliás, jeden z vedúcich futbalovej sekcie, býval aktívnym hráčom galantského mužstva. Myslím, že našim čitateľom ho netreba osobitne predstavovať. Vykonal veľa v záujme klubu i futbalovej sekcie a sme presvedčení, že i v budúcnosti urobí všetko v záujme úspechu. Ako vidí on ďalší vývoj, čo čaká od galantských hráčov — spýtali sme sa ho prv ako sme zaviedli reč na jeho úspechy v minulosti.

— Nechcem opakovať známe veci, ale zdôrazňujem: Máme všetky možnosti úspešného rozvoja. Treba len chcieť! Rozkvet galantského futbalu je pre nás, starých hráčov, naozaj vecou srdca.

— Aké sú plány? — spytujeme sa.

— V prvom rade to, aby sme sa dohrou prebojovali znova tam, odkiaľ sme koncom uplynulej súťaže — poviem úprimne: nezaslúžene — vypadli. Nechcem sa rozširovať o príčinách, chcel by som však jedno:

— Sudcovia majú byť spravodliví, majú rozhodovať nezaujaté a športovo. Nechcem obviňovať, ale rozhodcovia v krajských súťažiach „nie sú na výške“. Rozhodujú chybné, v nejednom prípade možno hovoriť o zaujatosti. Tým prirodzene nechcem povedať, že sme vypadli vinou rozhodcov. Nie! Príčinou sme my sami, lebo naši hráči nedisponujú takou kondíciou, akú by potrebovali.

— Ak budú chodiť pravidelne na tréning, vážne sa pripravovať na zápasy, ak im nebude chýbať nadšenie, som skalopevne presvedčený, že ani slabý rozhodca nás „nemôže poraziť“ chýbnym rozhodovaním.

— K tomu však je zapotreby vážny tréning, vážna robota! Duch mužstva nie je zlý. Chlapci sa musia vzchopiť, musia lepšie hrať. Potom budú aj víťaziť!

arányban a találkozót... Erre a mérkőzésre gondoltak, önkéntelenül, amikor az idén az utolsó bajnoki fordulóban csapatunk vezetés után elvesztette a mérkőzést és így alsóbb csoportbeosztásba került. A mai fiúkból valahogy hiányzik az igazi lelkesedés, az igazi küzdeniakarás.

— A galántai csapat milyen nemzetközi mérkőzéseket játszott és milyen eredményeket ért el — volt a további kérdésünk?

— SOK NAGYCSAPAT járt már itt nálunk. A Ferencvárostól 3:1 arányban kaptunk, a Nemzetit 5:2-re legyőztük, a Hungáriától egygólos vereséget szenvedtünk 2:1 arányban, a Rákosligeti AC ellen egyszer döntetlenül játszottunk, egyszer pedig 3:1 arányban kikaptunk, a bécsi Hakoat 2:1-re legyőztük. 1945 óta szintén több nemzetközi mérkőzést játszott a galántai csapat. Szegedet 3:1-re, a Bp. Vasast 3:2-re győztük le, a Ferencvárostól 5:1 arányban kikaptunk és Székesfehérvár is 4:2 arányban fektetett minket kétvállra. Győr ellen háromszor játszottunk a felszabadulás óta. A mostani negyedik mérkőzés előtt ez a helyzet: kétszer mi győztünk (3:2 és 2:1) egyszer pedig a győriek nyertek 1:4 arányban.

— Hogy mi lesz a mostani eredmény, azt nehezen lehet megmondani. Egyhete Győrött mi nyertünk újból, s lehet, hogy ezúttal is a mi fiainknak „jön majd ki a lépés“...

Polák István is jónevű játékosa volt a galántai csapatnak. Sok nagy mérkőzésen vett ő is részt, sok győzelem részese volt ő is.

— Mi az ön véleménye a mai játékról és a mai labdarúgókról — tettük fel neki a kérdést?

— A játék? Gyorsabb és talán keményebb lett, nagyobb technikát követel, de egy, ugyanaz maradt: a kondíció és a lelkesedés. E kettős nélkül nehezen lehet mérkőzést nyerni!

— A régi galántai csapat híres volt a lelkesedéséről és a küzdőképességéről. Nekünk pedig nem voltak olyan lehetőségeink mint a maiaknak. Mi magunk vásároltuk a felszerelést, magunk fizettük az útiköltséget, vagy kerékpáron jártunk a mérkőzésekre... Így volt valamikor, és ma? Pártunk és államunk

mindent megad a sportolóknak, az eredmény pedig nem az, amit kívánunk tőlük.

— Mi, a régi játékosok, valamennyien azt szeretnénk, hogy Galántán is éljenek sportolók az adott lehetőségekkel és jövőre visszakerüljenek a kerületi bajnokságba, ahonnan az idén — igaz, hogy balszerencsés körülmények között — kiesett. Azt szeretnénk, hogyha a mai labdarúgók is, úgy mint mi a győzelmet tartanák a legfontosabbnak. Mi szerények voltunk, de lelkesedéssel küzdöttünk, s talán ez volt a sikereinknek, a jó eredményeinknek a titka.

Közutunk során Pekarovič Rafaelhez, a galántai sportegyesület agilis vezető-ségi tagjához és a járási CSTSZ elnökségének a tagjához is ellátogattunk.

— Mik a tervek a galántai testnevelés fejlesztése terén? — volt az első kérdésünk.

— TERV, AZ VAN BÖVEN. A testnevelés továbbfejlesztése terén sok a tennivaló. Ehhez azonban munkatársak kellenek! Egyesületünknek ugyan vannak nagyszerű, önfeláldozó és munkabíró

vezetői, de nem ártana, ha társadalmi vonalon még többen kapcsolódnának be a munkába. Minél többen leszünk, annál több munkát végezhetünk el és városunk sportja és testnevelése annál jobban fejlődhet.

— A labdarúgás terén mik a tervek? — Sajnos, a kerületből kiestünk. Hogy miért? Ezt itt nem akarom részletezni, de nem rajtunk múltott. És 100 százalékosan a játékosokon sem! Igaz, hogy a fiúkból az idénzárásakor hiányzott a lelkesedés meg a kondíció is, de a letörésnek a szerencsétlen vereséggel végződött pezínoki mérkőzés volt az oka. No, de nem baj! Az idén összeszedjük minden erőnket és azon leszünk, hogy a jövő idényre ismét ottlegyünk a kerület legjobbjai között!

— Nem panaszkodhatunk, igazán mindenünk megvan ami csak a jó szerepléshez kell. Az I. Országos Spartakiád járási seregszemléje alkalmával nyitott kaput az új korszerű stadion, szép gyepes pályánk van, jó a játékosanyagunk is, s a fiúk nevében is ígérem, mindent megteszünk, hogy a galántai

Majernik, Heidecker, Goldstein, Doháne, Szalay, Marko, Havas, Macsuha, Ferenczy, Balogh, Janega (1932)

labdarúgást a jövőben méltóan képviseljük.

Ezt kívánja minden egyes lelkes galántai szurkoló is, akikből Galántán bőven van. A játékosok most a sor, hogy megmutassák: ők is tudnak lelkesen küzdeni, győzni, nemcsak, ahogyan a régi játékosok...

Éliás Gyula, a labdarúgószakosztály egyik vezetője, a galántai csapat volt aktív játékosa. Azt hiszem, olvasóinknak nem kell őt külön bemutatni. Sokat dolgozott már az egyesület és a labdarúgószakosztály érdekében és biztosak vagyunk benne, hogy a jövőben is mindent megtesz majd a siker érdekében.

Hogyan látja ő a fejlődés lehetőségét, mit vár ő a galántai labdarúgóktól, — ezt kérdeztük tőle, mielőtt a régi sikerek felől érdeklődnénk.

— Nem akarok ismétlésekbe bocsájtani, de le kell szögezni: Minden lehetőségünk megvan a továbbfejlődéshez! Csak akarni kell! Mi, a volt régi játékosok, igazán szívügynek tartjuk a galántai labdarúgás fejlesztését.

— Mik a tervek? — kérdeztük.

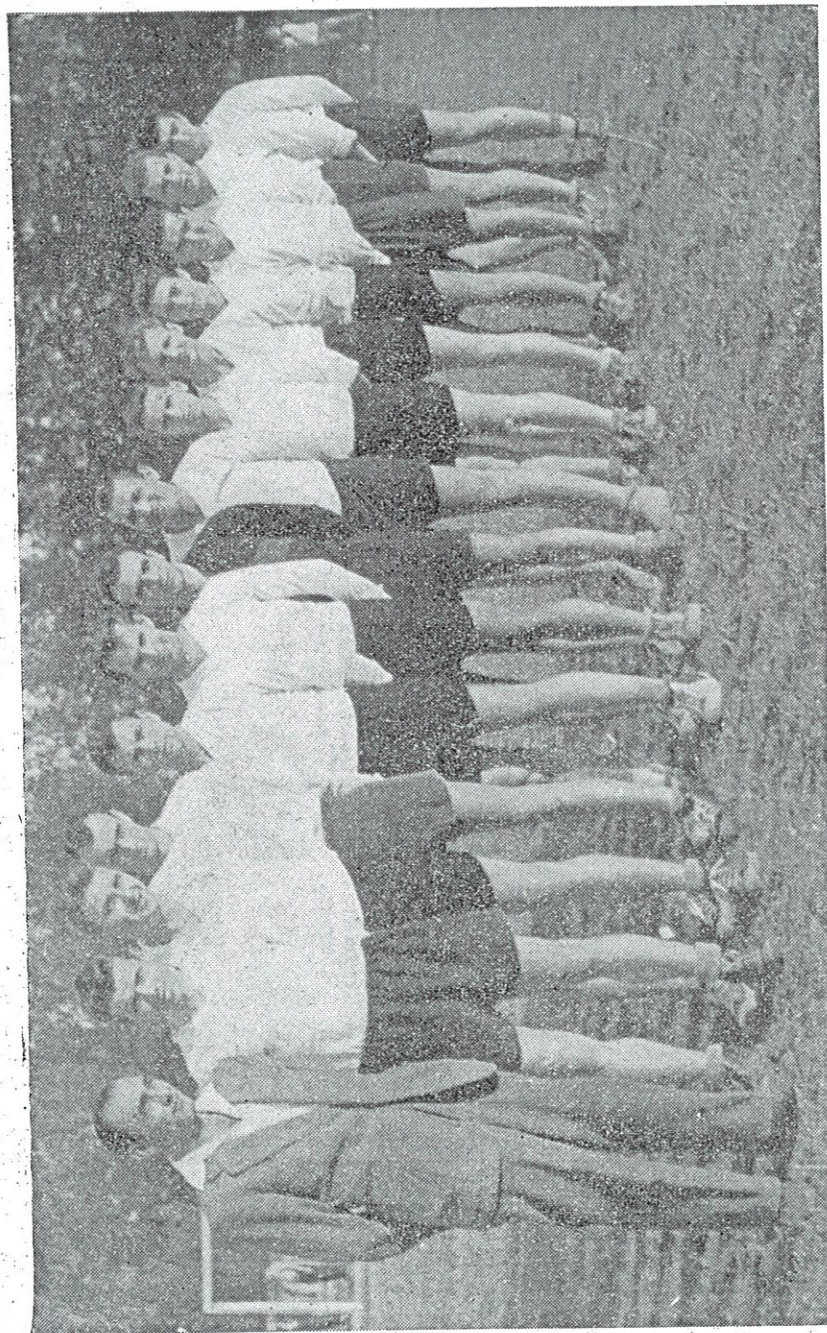
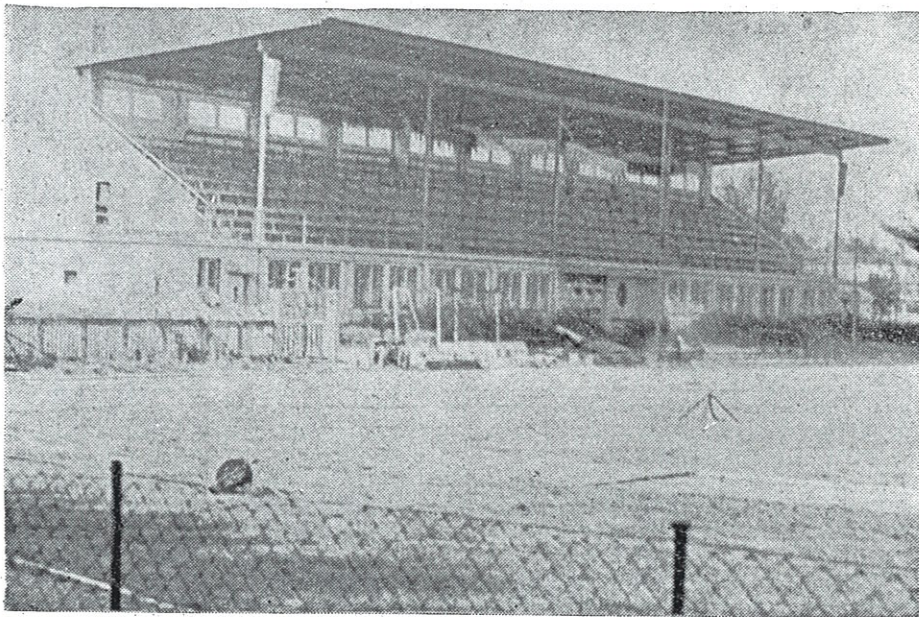
— Elsősorban az, hogy jó játékkal felküzdjük magunkat oda, ahonnan az ez-

idei bajnoki évad végén — őszintén megmondom, nem megérdemelten — kiestünk. Én sem akarom részletezni az okokat, de egyet szeretnék:

— Igazságos bírák, elfogulatlanul és sportszerűen vezessék a mérkőzéseket. Nem akarok vádolni, de a kerületi bajnokságban bíraskodó játékvezetők nincsenek a „kívánt magaslaton“. Hibásan bíraskodnak, s nem egy esetben lehet elfogultságról is beszélni. Ezzel természetesen nem akarom azt mondani, hogy a játékvezetők annak az oka, hogy mi kiestünk. Nem! Mi magunk vagyunk az oka annak, mert játékosaink nem rendelkeznek olyan kondícióval, amilyen kellene.

— Ha rendszeresen járnak majd az edzésekre és komolyan készülnek a mérkőzésekre és a lelkesedéssel sem lesz baj, akkor egész biztos vagyok abban, hogy még a gyengén bíraskodó játékvezető sem „győzhet le bennünket“ téves ítélezéseivel.

— Ehhez azonban komoly edzés, komoly munka szükséges! A csapat szelleme ma nem rossz. A fiúknak össze kell fogniuk, s akkor, ha tudnak, győzni is fognak!

SLOVAN NV GALÁNTA:

Zsigárdy, Vavrík, Kollár, Raska, Srňan, Chudy, Pinke, Filo, Bašák, Žužkovič, Blažek, Benkovič, Majerník, Horváth

A falusi sport problémái

A. F. Kokoreva a Teorija i praktika Fiziceszkroj Kulturi számában a falusi testnevelés és sport problémáiról írt „Meg kell javítani a testnevelési tömegmunkát falun” című cikkében.

A szovjet köztársaságok népességének nagyobbik fele falun lakik, írja Kokoreva. A statisztika világosan mutatja, hogy a falu dolgozói évről évre jobb eredményeket érnek el a mezőgazdaság minden ágában. És a sportban? Ebben is biztató a fejlődés, de még vannak pótolni és javítani valók. A testnevelés fejlesztése érdekében alakították meg több mint két éve az Urozsáj mezőgazdasági sportegyesületet a falusi sportkörök irányítására. Ez az intézkedés nagymértékben elősegítette a sport elterjedését falun. Egyre nagyobb tömegek ismerik fel a rendszeres sportolás hasznát, jelentőségét. Tavaly már közel másfél millióan sportoltak a falusi sportkörökben, s ezek nagy része rendszeresen készült a jelvénytulajdonos és megszerezte a GTO-jelvényt.

A tömegek növekedésére, a színvonal emelkedésére jó hatással volt, hogy ismert szovjet sportolók is segítették a falusi sportkörök munkáját. Jellemző, hogy az Urozsáj tagjai közül tavaly többen is szerepeltek a legkiválóbbak között, nem egy közülük a válogatottságig is eljutott.

A Kommunista Pártnak a szovjet köztársaságok spartakiádjáról, a testnevelés és a sport fejlesztéséről szóló határozata nyomán nagy fejlődés indult meg valamennyi köztársaságban. Egyre-másra épültek a sportlétesítmények, közel 60 000 képzett instruktor, versenybíró és társadalmi szervező járta a falvakat és segítette a falu testnevelésének, sportjának előbbrevitelében.

Munkájuk nyomán nemcsak a sporttevékenység javult meg, hanem a dolgozók munkateljesítménye is. A versenyek, helyi és körzeti vetélkedések pez-

ditő hatással voltak a sportéletre. A legnagyobb hatása mindenesetre a spartakiádoknak volt.

A tapasztalatok szerint a tanácsi szervezetek jelentős segítséget nyújthatnak a falusi sportnak, a tanácsválasztások során tehát mindig gondolni kell arra, hogy az egyes tanácsokba olyan képviselők kerüljenek be, akiknek a falusi sport szívényük. Jó szolgálatot tesz a hírverés is, ilyen szolgálatot tesznek például a negyedévi értesítőkből kialakított havi folyóiratok, valamint természetesen az alkalmi újságok, falusi újságok, falragaszok.

Az Urozsáj sportegyesület ugyan már levetette gyermekcipőit, de szervező- és sportoktató munkáját a jövőben még az eddiginél is jobban segíteni kell. A tapasztalatok arra mutatnak: helyes lenne a falusi lakosság körében működő szakembereket – agronómusokat, orvosokat, állatorvosokat, tanítókat, tanárokat stb. – a testnevelésben, a sportban alaposan kiképezni, hogy az eddiginél jobban segíthessék a sport szervező- és oktatómunkáját, valamint népszerűsítését. A városi sportszervezeteknek is jobban a falusi sportkörök hóna alá kell nyúlniuk; nem elég az alkalmi segítség, rendszeres patronálásra van szükség. Ha a jólképzett városi sportvezetők, edzők és sportolók rendszeresen átadják tapasztalataikat a falusiaknak, a fejlődés rohamossá válik.

Elengedhetetlenül szükséges a Kom-szomol hathatós segítsége is, a fiataloknak az eddiginél sokkal nagyobb szerepet kell vállalniuk a falu sportjának fejlesztésében. Továbbra is fontos feladat a sporttelepek, pályák, uszodák, vízitelepek, síterepek, tornatermek létesítése, s lehetővé kell tenni, hogy a kultúrházakban, klubokban télen is sportolási alkalomhoz jussanak a falusi fiatalok; s amellet – gondolni kell az idősebbek testnevelési foglalkoztatására is.

A „Csehszlovákiai Sport” olvasóinak figyelmébe!

Szerkesztőségünkbe egyre gyakrabban érkeznek panaszok olvasóinktól, hogy szeretnének előfizetni a „Csehszlovákiai Sportra”, de nem ismerik az előfizetés módjait, s így csak példányonként vásárolhatják a lapot, ami elég bizonytalan. Sok olvasónk közvetlenül a szerkesztőséghez fordul megrendelésével.

Az előfizetéssel kapcsolatban ezúttal is közöljük olvasóinkkal, hogy lapunk terjesztésével a Postai Újságszolgálat (Poštová novinová služba) foglalkozik és előfizetéseket a postahivatalok, valamint a postai kézbesítők fogadják el. Célünk az, hogy megkönnyítsük olvasóink számára az előfizetés lehetőségét, ezért nyomtatott megrendelőlapot közlünk e műsorfüzetben.

A „Csehszlovákiai Sport”

hazánk egyetlen magyar nyelvű megjelenő sportsajtó terméke, mely hazánk magyar ajkú dolgozóit ismerteti a belföldi és a világ sporteseményeiről. A „Csehszlovákiai Sport”, a magyar dolgozók sportújsága nem hiányozhat egyetlen közéleti dolgozó, testnevelési funkcionárius, sportbarát és szurkoló életéből sem. A múltban előfizetési és kézbesítési nehézségek miatt sokan nem tudták a „Csehszlovákiai Sportot” megszerezni, s ezért az érdeklődők segítségére sietünk. Kérjük, töltsék ki és vágják ki a mellékelt előfizetési szelvényt ezt küldjék el szerkesztőségünk címére, Bratislava, Fučíková 14, vagy azt adják le a legközelebbi postahivatalban, vagy a levélkézbesítőknek adják át,

akik a megrendelést az illetékes szervek továbbítják. A „Csehszlovákiai Sport” – a Csehszlovák Testnevelési Szövetség Szlovákiai Központi Bizottságának hivatalos lapja. Minden héten – felváltva nyolc és tizenkét oldalas terjedelemben – kiváló tartalommal és grafikai kiállításban jelenik meg. Lapunk részletes tudóstásokban számol be a hazai és a külföldi sporteseményekről, színes riportokat közöl a külföld sportjáról, mindenegyes számban kiemertő cikkekben foglalkozik vidéki sportegyesületeink és csapataink eredményeivel, színes turisztikai cikkeket és módszertani írásokat közöl, melyek nagy segítséget nyújtanak kis-egyesületeink edzőinek és vezetőinek. Lépj te is lapunk előfizetőinek népes táborába!

Megrendelőlap

1961 év hó 1-től megrendelem

a CSEHSZLOVÁKIAI SPORT című lapot.

Az esedékes előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

A megrendelő pontos címe, ahová a lap kézbesítését kéri:

Név:
 Lakcím:
 város
 község
kerületutca
hátszámemeletajtó

előfizető aláírása

Potrebujete niečo prepraviť a pritom ušetriť čas a peniaze ?

Vaše požiadavky zabezpečí ČSAD, n. p. v každom okresnom meste, ako aj v mieste sídla dopravného závodu. Okrem toho v obciach, kde ČSAD nemá svoju organizačnú zložku, a to v okresoch Bratislava-okolie, Trnava, Trenčín, Senica, Dunajská Streda a Galanta, použite s dôverou službu poštových úradov, ktoré vám sprostredkujú priamo objednávku vozidiel u ČSAD.

Chcete sa bezpečne a rýchlo presťahovať?
Obráťte sa s dôverou na ČSAD

ČESKOSLOVENSKÁ ŠTÁTNA AUTOMOBILOVÁ DOPRAVA

NÁRODNÝ PODNIK

GALANTA

SLOVODEV, ľudové družstvo,
GALANTA, ul. Čs. armády č. 315

SLOVODEV, ľudové družstvo v GALANTE

vykonáva všetky práce krajčírske a obuvnícke v zákazke a oprave a výhodne poskytuje služby v mierenke. Naše služby Vám budú vykonané k plnej spokojnosti

DO PRÁCE

DO SPOLOČNOSTI

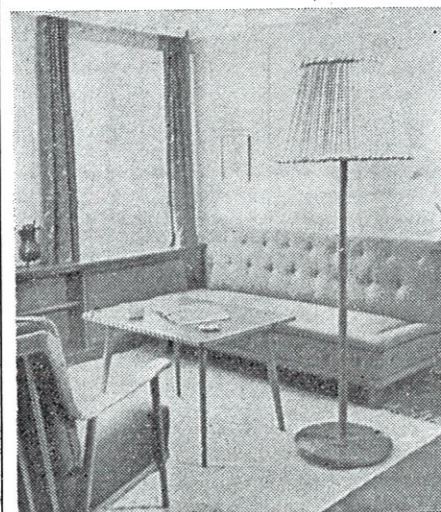
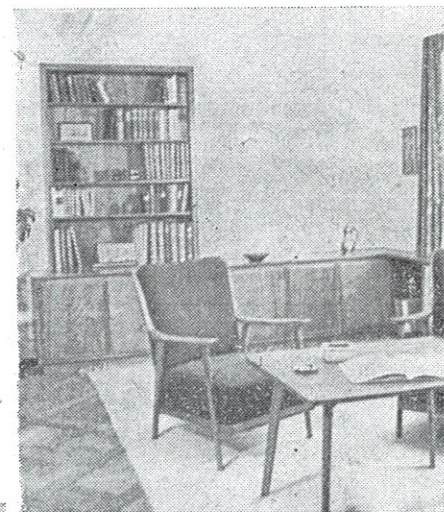
šije Vám odevy

**OKRESNÝ PRIEMYSELNÝ
PODNIK**

V GALANTE, V ŠALI, V TRNOVCI,
V SEREDI A V SLÁDKOVIČOVE

Zariadenie do obývacích izieb v rôznych

zostavách
i prevedení
vyrábajú

**Západoslovenské
nábytkárske
závody, n. p.,
BRATISLAVA**

OKRESNÝ STAVEBNÝ PODNIK v Galante

Prevádzka:

Murárske

Tesárske

Pokrývačské

Studniarske

Elektroinštalátorske

Vodoinštalátorske

Plynoinštalátorske

Klmpiarske

Stolárske

Parquetárske

Maliarske

Natieračské

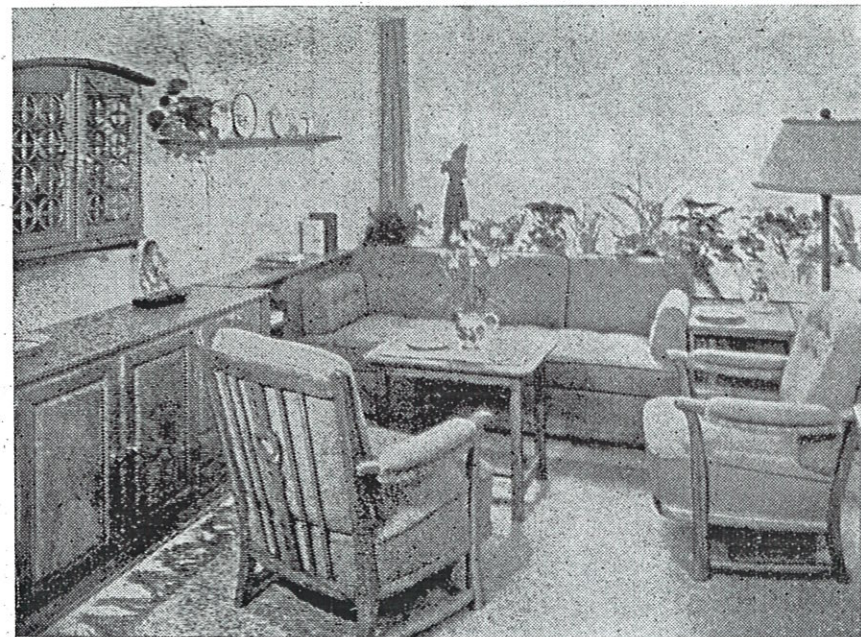
Sklenárske

Projekčné práce

Kompletnú výstavbu rodinných domčekov

Obráťte sa s dôverou na naše stavebné správy

V GALANTE, V ŠALI, V SEREDI

Vyrobíme

NÁBYTOK

podľa vášho návrhu a želania

Okresný priemyselný podnik

GALANTA

v prevádzkach

V GALANTE, V ŠALI, V SEREDI

A V SLÁDKOVIČOVE